

[Karen Højte Jensen]

Derimod ved vi, at behandlingsresultater meget nemmere kan gøres op, at vi dér meget nemmere kan se, hvad vi får for pengene. Tænk, hvis det over år kunne lykkes at forebygge således, at en række af de sygdomme, befolkningen i dag behandles for, slet ikke får lov til at udvikle sig!

I sundhedsdebatterne drøfter vi ofte problemerne i forbindelse med hjerte-kar-sygdommene og de operationer, som de fører med sig, og det ville jo være lykkeligt, om man kunne få reduceret antallet af personer, der har behov for sådanne indgreb.

Forebyggelsesindsatsen må koordineres station, amterne og kommunerne imellem og på tværs af sektorer og faggrupper. Ikke mindst forebyggelsesinitiativer, der ligger uden for sundhedsministerens regi, vil sikre sundhedstilstanden mere bredt.

Jeg vil også gerne pege på de sygdomsforebyggende foreningers betydningsfulde indsats. Det er en frivillig indsats, som er værd at påskønne, og en indsats, som også fortjener at blive koordineret med den offentlige indsats. Det er vigtigt, at kræfterne her lægges sammen.

Forebyggelsesinitiativerne bør i videst muligt omfang forankres i lokalsamfundet. Den brede pensel fra oven får ikke altid effekt, når man når ned i systemet, og interessen kan svigte. Derfor er det så vigtigt, at man har de lokale med, og der er behov for mange og forskellige initiativer, der tilpasses lokale behov.

Nu har jeg sagt meget om det offentliges ansvar, men jeg vil også understrege det enkelte menneskes ansvar for egen sundhed. Ansvarer kan ikke blot pålægges samfundet, de andre; der må også stilles krav til den enkelte. Alle ved jo godt, at de selv kan forebygge ved at være bevidste om deres livsstil.

Det drejer sig om at oplyse, men jeg er ikke sikker på, at det lykkes, hver gang man laver store informationskampagner. Jeg tror, man skal være meget bevidst om det, men der er ingen tvivl om, at det er den enkelte, der gennem øget viden skal påvirkes og motiveres til at ændre adfærd.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at det er den enkeltes viden og ansvar for egen sundhed, der er drivkraften. Det tror vi er den vej, som man når længst ad. Og vi må vel også sige, at på en lang række områder er der faktisk ikke mangel på viden: Man ved

godt, hvad det er, der skal til; men det er ikke altid, det slår igennem, så man gør noget ved det. Derfor er den måde, vi informerer på, så utrolig vigtig.

Jeg vil gerne understrege, at oplysningsinitiativer og andre initiativer og kampagner ikke skal virke frelsende eller moraliserende – det tror jeg ikke vi når vidt med. Jeg tror, det også er meget vigtigt, at informationerne er baserede på fakta.

Jeg er sikker på, at ved en fælles indsats, og når kommunerne og amterne kender deres ansvar og tager nogle initiativer, kan vi komme et skridt videre.

Jørgen Winther (V):

Jeg synes, jeg kan fornemme, at der lægges op til en nogenlunde rolig og fredelig debat på dette område. Og især på baggrund af de sidste ugers lidt ophidsede sundhedsdebat er det måske meget godt, at vi får en lidt fordragelig snak. Jeg tror ikke, der er de helt store forskelle i holdningerne hos de politiske partier med hensyn til, hvordan man skal prioritere forebyggelsesindsatsen.

Jeg vil gerne nævne, hvilke holdninger Venstre især lægger vægt på:

For det første synes vi, det er den enkelte, der selv må vælge, om han/hun foretrækker livskvalitet frem for livskvantitet, altså at leve længe. For det andet synes vi, forebyggelse foregår bedst ved oplysning og ikke ved forbud. For det tredje mener vi, at befolkningsundersøgelser skal finde sted i form af frivillige tilbud – det være sig livmoderhalskræft- eller brystkræftundersøgelser eller kolesterol- eller blodtryksundersøgelser. Endelig skal det forebyggende arbejde være målrettet. F.eks. er det betydelig mere vigtigt, at en 18-årig aldrig begynder at ryge, end at en ældre person på 60 måske holder op med at ryge.

Det er Venstres holdning, at den enkelte borger selv må gøre en indsats for at holde sig sund og rask. Og angående rygekampagner synes vi, antirygekampagner hellere skal sættes ind over for de helt unge end over for ældre personer.

Fru Tove Lindbo Larsen, ordføreren for Socialdemokratiet, var inde på levevanerne, og jeg synes også, det er værd at nævne i en forebyggelsesdebat, at danske mænd i gennemsnit kun lever i omkring 72 år, mens kvinderne le-